

БРАТЯ ГРИМ

ЛИСИЦАТА И КОТКАТА

Превод от немски: [Неизвестен], —

chitanka.info

Веднъж котката срещнала лисицата в гората. Тъй като мислела, че лисицата е много умна, много е живяла и патила и е на голяма почит в целия свят, спряла я и радушно я заговорила:

— Добър ден, Кумичке-Лисичке, как си, какво правиш? Как преживяваш в тия усилни години?

Лисицата, която била ужасно високомерна, огледала котката от главата до петите, придавала си дълго важност и мълчала. Все пак накрая рекла:

— О ти, жалка мустакано, пъстрокожа глупачке, гладнице и мишеловке, какво те е прихванало? Осмеляваш се да питаш как съм? Какво си учила ти? Какво умееш?

— Умея едно-единствено нещо отвърнала котката скромно.

— Какво е това едно умение? — попитала лисицата.

— Ако ме подгонят кучета, мога да се покатеря на някое дърво и така да се спася.

— Това ли е всичко? — рекла лисицата. — Аз пък умея сто неща и освен това имам торба, пълна с лъжи. Жал ми е за тебе, ела с мене и аз ще те науча как да се спасяваш от кучетата.

В тоя миг се задал ловец с четири кучета. Котката бързо-бързо се покатерила на едно дърво и седнала на самия връх, дето клоните и шумата напълно я скривали.

— Развържи торбата с лъжите, Кумичке-Лисичке, развържи торбата с лъжите! — викнала котката от дървото, но кучетата вече били хванали лисицата и я държали здраво. — Ай, Кумичке-Лисичке — обадила се пак котката, — загази ти с твоите сто умения. Ако можеше да се покатериш на дървото като мене, нямаше да се простиш сега с живота.

Издание: Най-хубавите приказки на Братя Грим, издателство „Отечество“, София, 1996

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.